

«Toevallige passante heeft me financieel geholpen»

SINT-TRUIDEN

Wie Nadia ziet, ziet Bumba. Maar veel heeft het niet gescheeld, want haar straathondje bleek de dodelijke kattenziekte te hebben. Behandelbaar, dat wel, maar onbetaalbaar voor de Truiense. Gelukkig zag een toevallige voorbijgangster haar tranen, en besloot zij om haar beurs open te trekken. «Bumba heeft nog drie dagen tussen leven en dood gezweefd. Maar inmiddels is hij weer helemaal de oude!», aldus een dolgelukkige Nadia.

DIRK SELIS

Huilend stond Nadia Ketelslegers (56) enkele dagen geleden met haar hondje Bumba voor het stadskantoor in Sint-Truiden. Ze was net met hem naar de dierenarts geweest, en daar was een harde diagnose gesteld. Bumba had de kattenziekte, en die is dodelijk. Behandelen kon, maar dan moest Nadia 160 euro neertellen. En dat geld heeft ze niet zomaar.

Een toevallige passante zag echter Nadia's verdriet, en vroeg haar wat er aan de hand was. Het verhaal dat ze vervolgens te horen kreeg, greep haar erg aan. Daarop besloot ze om samen met haar echtgenoot Bert Liebens te bekijken wat er mogelijk was. «Ik was vooral gechoqueerd door het gegeven dat een dierenarts blijkbaar pas in actie schiet wanneer hij geld ziet», vertelt Bert. «Het was zelfs al de tweede dierenarts die Nadia hulp

geweigerd had. Spontaan dacht ik aan de eed van Hippocrates... Maar daar kwamen we op dat moment niet ver mee en dus heb ik mijn telefoon bovengehaald en ben ik beginnen bellen. Toen de dierenarts even later zeker was dat ik de factuur zou betalen, hing Bumba binnen de kortste keren aan die levensnoodzakelijke baxter.»

En dat bleek net op tijd te zijn. «Bumba heeft nog zeker drie dagen tussen leven en dood gezweefd», aldus Nadia. «Maar het is een vechterke... Intussen springt hij weer vrolijk rond. Ik ben Bert en zijn echtgenote eeuwig dankbaar. Zonder hen was Bumba gestorven.»

14.000 euro 'op de poef'

Dat de dierenarts eerst geld wilde zien, daar heeft ook Nadia het moeilijk mee. Maar zelf zit hij ook erg vervuild met de

Nadia Ketelslegers en haar geadopteerd straathondje Bumba voor haar sociale woning in Sint-Truiden. Foto Benoit De Freine

situatie. «Mijn hart bloedde, maar ik heb inderdaad geweigerd om Bumba te behandelen», geeft de man toe. «En het klopt: ik heb een eed afgelegd en ik moet dieren in nood helpen. Maar ik heb ook een verantwoordelijkheid tegenover mijn werknemers, en kan mijn zaak niet failliet laten gaan. Uiteraard kan je altijd iets regelen, maar de 'poef' van onvermogen klanten staat intussen op 14.000 euro... Ik schakel overigens geen incassobureaus in om dat geld te vorderen, maar ergens stopt het wel.» Vraag blijft of een dierenarts een levensnoodzakelijke behandeling mag weigeren. En daar heeft dr. Theo Borgers van de Orde van Dierenartsen een duidelijk antwoord op: «Een dier in nood mag geen behandeling geweigerd worden. Als het een kwestie van leven en dood is, tenminste. Voor alle andere behandelingen staat het dierenartsen wel vrij zelf te beslissen. Maar de kattenziekte, waar het in dit geval om ging, is levensbedreigend. Die dierenarts had het hondje moeten behandelen.»

De dierenarts wou de doodzieke Bumba eerst niet behandelen. Foto DSS

Schepen Vautmans pleit voor overleg: «Waarom geen OCMW voor dieren?»

«Waarom zouden we geen OCMW voor dieren in nood kunnen oprichten?» Een opvallend voorstel van schepen voor Gelijke Kansen Hilde Vautmans (Open Vld) dat bijval krijgt van haar collega Ingrid Kempeneers (CD&V), bevoegd voor Dierenwelzijn.

Vautmans lanceert haar voorstel nadat ze het verhaal van Bumba te horen kreeg. Toch wil ze in deze niet met de vinger naar de dierenarts zelf wijzen. «Beleidsmatig is het voor mij duidelijk», stelt ze. «De Orde van Dierenartsen zegt dat spoedeisende hulpverlening aan dieren niet geweigerd kan worden. Ook niet wanneer het ereloon niet betaald kan worden. Maar dit brengt ook een probleem voor dierenartsen met zich mee, en dus moeten we samen met hen een oplossing zoeken. Want laat ons wel wezen: dit probleem, van mensen die het financieel niet breed genoeg hebben om hun huisdier te laten behandelen, zal niet zomaar verdwijnen.» Vautmans wil meteen werk maken van

een Haspengouws overleg — een voorbeeld dat ze ook graag provinciale navolging ziet krijgen.

«Laat ons samen bekijken hoe we projecten zoals de Stichting Prins Laurent — die medische kosten voor huisdieren op zich neemt — kunnen ondersteunen en uitbreiden. En laat ons beginnen met een overleg waarbij de betrokken schepenen en OCMW-voorzitters aansluiten. Zo zouden we bijvoorbeeld werk kunnen maken van een OCMW voor dieren in nood.» Schepen Kempeneers (CD&V) deelt alvast de visie van Vautmans. «En naast zorg moeten we ook naar voeding kijken», stipt ze aan. «Daarom wil ik samen met Hilde werk maken van een voedselbank voor dieren. We bekijken hoe we dat eventueel samen met de Truiense Sint-Vincetiusvereniging kunnen organiseren.»

Foto RV

